

Alicja w Krainie Czarów

ROZDZIAŁ $\frac{+}{|}$

$\frac{\neq}{\text{PRZEZ}}$ KRÓLICZĄ NORE

Alicja $\frac{\wedge}{\pm}$ już $\frac{\vee}{- \times}$ siedzenia $\frac{\vee}{\times}$ $\frac{\text{H}}{\text{H}}$ obok $\frac{\wedge}{\Delta 2}$

$\frac{+}{|}$ próżnowania. $\frac{\vee}{1 \text{ RAZ}}$ czy $\frac{2}{\text{DWA}}$ $\frac{\vee}{1 \text{ RAZY}}$ zerknęła $\frac{>}{\cdot}$ $\frac{\square}{\text{KSIAŻKI}}$, $\frac{..}{\text{KTÓRĄ}}$

$\frac{\wedge}{\odot \square}$ $\frac{\wedge}{\Delta 2}$. Niestety, $\frac{\square}{\cdot}$ $\frac{\square}{\text{KSIAŻCE}}$ $\frac{\wedge}{\text{NIE}}$ $\frac{\wedge}{\text{BYŁO}}$ obrazków

$\frac{-}{\text{ANI}}$ rozmów. „A cóż $\frac{\wedge}{\text{JEST}}$ $\frac{\square}{\text{WARTĄ}}$ książka -

pomyślała Alicja - $\frac{\square}{\cdot}$ $\frac{..}{\text{KTÓREJ}}$ $\frac{\wedge}{\text{NIE}}$ $\frac{\perp 1}{\text{MA}}$ rozmów $\frac{-}{\text{ANI}}$

obrazków?”

Alicja rozmyślała właśnie - a raczej starała

$\frac{1}{\text{SIĘ}}$ rozmyślać, $\frac{\triangleright ?}{\text{PONIEWAŻ}}$ $\frac{\odot \rangle \rightarrow}{\text{UPAŁ}}$ czynił $\frac{\wedge 3}{\text{JĄ}}$ $\frac{\vee}{\times}$ senną

$\frac{+}{|}$ niemrawą - czy warto męczyć $\frac{1}{\text{SIĘ}}$ $\frac{>}{\text{PRZY}}$ zrywaniu

stokrotek $\frac{1}{\text{PO}}$ $\frac{1}{\text{TO}}$, aby uwić $\frac{1}{\text{Z}}$ $\frac{1}{\text{NICH}}$ $\frac{1}{\text{WIANEK}}$ $\frac{1}{\text{NAGLE}}$ tuż obok

$\frac{1}{\text{NIEJ}}$ przebiegł $\frac{1}{\text{BIAŁY}}$ $\frac{1}{\text{KRÓLIK}}$ o $\frac{1}{\text{RÓŻOWYCH}}$ ślepkach.

Właściwie $\frac{1}{\text{NIE}}$ $\frac{1}{\text{BYŁO}}$ $\frac{1}{\text{W}}$ tym $\frac{1}{\text{NIC}}$ nadzwyczajnego.

Alicja $\frac{1}{\text{NIE}}$ dziwiła $\frac{1}{\text{SIĘ}}$ nawet zbytnio słysząc, $\frac{1}{\text{JAK}}$ $\frac{1}{\text{KRÓLIK}}$

$\frac{1}{\text{SZEPTAŁ}}$ $\frac{1}{\text{DO}}$ $\frac{1}{\text{SIEBIE}}$: „O rety, o rety, $\frac{1}{\text{NA}}$ pewno $\frac{1}{\text{SIĘ}}$ spóźnię”.

Dopiero $\frac{1}{\text{KIEDY}}$ $\frac{1}{\text{KRÓLIK}}$ wyjął $\frac{1}{\text{Z}}$ kieszonki $\frac{1}{\text{OD}}$

kamizelki $\frac{1}{\text{ZEGAREK}}$, spojrzał nań $\frac{1}{\text{I}}$ puścił $\frac{1}{\text{SIĘ}}$ $\frac{1}{\text{PEDEM}}$ $\frac{1}{\text{W}}$

dalszą $\frac{1}{\text{DROGĘ}}$, Alicja zerwała $\frac{1}{\text{SIĘ}}$ $\frac{1}{\text{NA}}$ $\frac{1}{\text{RÓWNE}}$ $\frac{1}{\text{NOGI}}$.

Przyszło $\frac{1}{\text{JEJ}}$ $\frac{1}{\text{NA}}$ bowiem $\frac{1}{\text{MYŚL}}$, $\frac{1}{\text{ŻE}}$ $\frac{1}{\text{NIGDY}}$ przedtem $\frac{1}{\text{NIE}}$

$\frac{1}{\text{WIDZIAŁA}}$ $\frac{1}{\text{KRÓLIKA}}$ $\frac{1}{\text{W}}$ kamizelce $\frac{1}{\text{ANI}}$ $\frac{1}{\text{KRÓLIKA}}$ $\frac{1}{\text{Z}}$ $\frac{1}{\text{ZEGARKIEM}}$. Płonąc

$\frac{1}{\text{Z}}$ ciekawości pobiegła $\frac{1}{\text{NA}}$ przełaj $\frac{1}{\text{PRZEZ}}$ $\frac{1}{\text{POLE}}$ $\frac{1}{\text{ZA}}$ $\frac{1}{\text{BIAŁYM}}$ $\frac{1}{\text{KRÓLIKIEM}}$

+_I zdażyła $\overset{v}{\top} \rightarrow$ spostrzec, $\dots \div$ znikł $\boxed{\cdot}$ sporej norze

pod żywopłotem. Wczołgała $\frac{1}{\text{SIĘ}}$ więc $\frac{1}{\text{ZA}}$ $\wedge 3$ $\frac{1}{\text{NIM}}$ $\frac{1}{\text{DO}}$ króliczej

nory $\frac{1}{\text{NIE}}$ $\overset{\wedge}{\text{MYŚLAĆ}}$ o tym, $\dots \wedge$ $\frac{1}{\text{SIĘ}}$ PÓŹNIEJ stamtąd wydostanie.

Nora była początkowo $\overset{v}{\mid}$ niby $\frac{1}{\text{TUNEL}}$, $\frac{1}{\text{PO}}$ czym

skręcała $\boxed{\cdot}$ $\frac{1}{\text{DÓŁ}}$ tak $\frac{1}{\text{NAGLE}}$, $\dots \div$ Alicja $\frac{1}{\text{NIE}}$ mogła już $\frac{1}{\text{SIĘ}}$

zatrzymać +_I runęła $\boxed{\cdot}$ $\frac{1}{\text{OTWÓR}}$ przypominający wylot

$\overset{v}{\mid}$ studni.
GŁĘBOKIEJ

Studnia była widać tak $\overset{v}{\mid}$, czy może Alicja

$\overset{\wedge}{\downarrow}!$ tak $\frac{1}{\text{WOLNO}}$, $\dots \div$ $\frac{1}{\text{MIAŁA}}$ $\frac{1}{\text{DOŚĆ}}$ $\frac{1}{\text{CZASU}}$, aby rozejrzeć $\frac{1}{\text{SIĘ}}$

dokoła +_I zastanowić $\frac{1}{\text{NAD}}$ tym, $\dots$ $\frac{1}{\text{SIĘ}}$ dalej stanie. Przede

$\boxed{\times}$ starała $\frac{1}{\text{SIĘ}}$ dojrzeć $\boxed{\cdot}$ studni, $\frac{1}{\text{ALE}}$ $\dots \wedge$ $\frac{1}{\text{TO}}$ zrobić

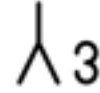

 W ciemnościach? ZAUWAŻYŁA jedynie, ŻE ŚCIANY nory

zapełnione były SZAFAMI + PÓLKAMI NA KSIĄŻKI >.. TU + ówdzie

wisiały MAPY + obrazki. Mijając jedna Z PÓŁEK Alicja

zdażyła zdjąć Z NIEJ słój Z naklejką Marmolada

 POMARAŃCZOWA. Niestety BYŁ ON pusty. Alicja NIE

upuściła słoja, OBAWIAJĄC SIĘ, ŻE może ZABIĆ NIM KOGOŚ

 NA >L DOLE. Postawiła GO PO DRODZE NA 1 JEDNEJ Z niższych PÓŁEK.

„No, no - pomyślała - PO tej PRZYGODZIE ŻADEN UPADEK ze

schodów NIE robi już NA mnie wrażenia. W DOMU

zdziwią SIĘ, ŻE jestem taka dzielna. Nawet gdybym SPADŁA

  1 Z SAMEGO wierzchołka kamienicy, NIE pisnęłabym ANI

słówka". ^{..}CO [>]DO ^{..}TEGO [±]MIAŁA niewątpliwie rację).

[□]W [>]DÓŁ, [□]W [>]DÓŁ, wciąż [□]W [>]DÓŁ. Czy już ¹[⌚][⊗]NIGDY [—]NIE

[^][⊗]SKOŃCZY ¹SIĘ [|]TO [↓]SPADANIE ? - Ciekawa jestem, [?][×]ILE mil

dotychczas przebyłam - rzekła [⌚][⚡]NAGLE Alicja.- Muszę [^][⊕]BYĆ

już [—]GDZIEŚ [□]W pobliżu [⊙]ŚRODKA [⊗]ZIEMI. [^][⊕][⊥]ZARAZ ... [^][⊕][⊥]ZARAZ ...

[|]TO [^]⁽BĘDZIE, zdaje ¹SIĘ, około tysiąca mil. (Alicja uczyła ¹SIĘ [×]WIELU

podobnych [□]RZECZY [□]W [⬆]SZKOLE. [—]NIE była [|]TO ^{..}CO prawda [⌚]CHWILA

[↘]^xNA popisywanie ¹SIĘ [⬆]WIEDZĄ, no ⁺[|]imponować [—]NIE [^][⊕]BYŁO ^{..}[⊥]KOMU.

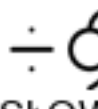
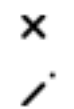
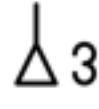
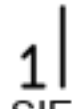
Uznała [<][>]JEDNAK, ^{..}[÷]ŻE [^][⊥]MAŁA „powtórka” bywa [⌚]CZASAMI

pożyteczna). „Tak, wydaje mi ¹SIĘ, ^{..}[÷]ŻE [|]TO [^]⁽BĘDZIE właśnie

tysiąc mil. Ciekawe, pod jaką szerokością ⁺[|]DŁUGOŚCIĄ

 obecnie znajduję". (Alicja miała

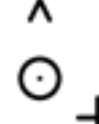

najmniejszego pojęcia,   „długość” LUB

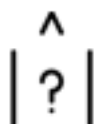
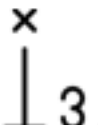

„szerokość” , ALE SŁOWA TE wydały 3+ SIĘ

dźwięczne   PEŁNE mądrości).

Tymczasem rozmyślała dalej:

„Chciałabym WIEDZIEĆ, czy przelecę całą ZIEMIĘ

 NA wylot. Jakie TO BĘDZIE śmieszne, KIEDY ZNAJDĘ SIĘ naraz

wśród ludzi CHODZĄCYCH DO góry NOGAMI. ZAPYTAM 3+ o

 NAZWĘ KRAJU, DO KTÓREGO PRZYBYŁAM. „Przepraszam panią BARDZO,

czy TO NOWA Zelandia, czy AUSTRALIA > x ?” (TU Alicja

usiłowała dygnać, ALE spróbujcie TO zrobić W

takich warunkach. Czy $\overset{\wedge}{\Delta}$ SĄDZICIE, $\dots\div$ ŻE Wam $\overset{1}{|}$ SIĘ $|$ TO uda?)

„I $\overset{x}{\cdot}$ $\overset{1}{|}$ CO ONI SOBIE o mnie pomyślą? Chyba $\dots\div$ ŻE

jestem $\overset{1}{|}$ $\overset{v}{\curvearrowright}$ GŁUPIA! $\overline{\text{NIE}}$, już lepiej $\overline{\text{NIE}}$ $\overset{\wedge}{|}$ PYTAĆ. Może $\overset{\wedge}{\rightarrow}$ ZOBACZĘ $\backslash$ GDZIEŚ

„ $\wedge$ napis”.

$\square$ $\triangleright$ W DÓŁ, $\square$ $\triangleright$ W DÓŁ, wciąż $\square$ $\triangleright$ W DÓŁ. $\overline{\text{NIE}}$ $\overset{\wedge}{\Phi}$ $\overset{1}{|}$ $\boxtimes$ NIC $\triangleright$ DO roboty,

więc Alicja zabawiała $\overset{1}{|}$ $\overset{v}{\dashrightarrow}$ SIĘ NADAL rozmową $| \triangleright$ $\overset{v}{\Phi}$ $\overset{1}{|}$ Z SAMĄ SOBĄ:

„Jacek $\overset{\wedge}{(}$ BĘDZIE tęsknił $|$ ZA mną dziś $\overline{\text{WIECZOREM}}$ ”. (Jacek $\overset{\wedge}{\Phi}$ BYŁ

$|$ $\overline{\text{TO}}$ $\overline{\text{KOT}}$). „Mam $\overset{(?)}{\curvearrowright}$ NADZIEJĘ, $\dots\div$ $\square$ $\triangleright$ W DOMU $\overline{\text{NIE}}$ $\overset{\wedge}{\rightarrow}$ ZAPOMNĄ dać $\wedge_3$ MU

$\overline{\text{MLEKA}}$ $\overset{x}{\wedge}$ NA podwieczorek. $\heartsuit \triangleright |$ KOCHANY, $\heartsuit \triangleright |$ NAJDROŻSZY Jacku! Gdybym

cię $\overline{\text{TERAZ}}$ $\overset{\wedge}{\pm}$ MIAŁA $\triangleright$ PRZY $\overset{1}{|}$! $\heartsuit \downarrow$ ($\overset{1}{|}$ SOBIE OBAWIAM SIĘ, $\dots$ CO prawda, $\dots\div$ $\square$ W POWIETRZU

$\overline{\text{NIE}}$ $\perp$ $\overset{1}{+}$ MA $\overline{\text{MYSZY}}$, $\dashv$ ALE mógłbyś $\overset{\wedge}{\downarrow}$ $\downarrow$ CHWYTAĆ $\overline{\text{NIETOPERZE}}$, a gacki $\overset{v}{\times}$ BARDZO

przypominają $\forall \forall \exists$. $\neg$ czy Jacek zjadłby gacka?"

>.. Alicji zachciało 1| + zaczęła
TU SIĘ NAGLE SPAĆ I

POWTARZAĆ [^]_{NA} ^x w pół sennie: „Czy Jacek zjadłby gacka?”

Czy Jacek zjadłby gacka?”, a : „Czy gacek

zjadłby Jacka?” Tak czy inaczej, NIE umiała

odpowiedzieć $\nwarrow^x$ $\nearrow^x$ $\boxed{?}$, $\hat{\oplus}$ $\triangle^3_+$ więc właściwie

 jedno. Wreszcie , ze .   .
 WSZYSTKO POCZUŁA, ZASYPIA ŚNIŁO

Δ_{JEJ} 3 + 1 |, .. ÷ [^]⊕ _{JEST} _{NA}^x spacerze | > Jackiem + .. ÷ [^]⊙ _{MÓWI} > · _{DO}

groźnie: „Powiedz mi ³ całą prawdę, Jacku,

czyś ty zjadł ?" +   - tym już

$\underset{NA}{\searrow}^x$ jawie - Alicja usiadła $\overset{v}{\searrow} \cup \underset{MIEKKO}{\searrow}$ $\underset{NA}{\searrow}^x$ stosie chrustu $+_I$

SUCHYCH LIŚCI SPADANIE SKOŃCZYŁO SIĘ

Alicja potłukła   trochę   chwili była już

 Spojrzała

 pano

NA NOGACH Spojrzała W GÓRĘ, LECZ pano